

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra Haandbog i Verdens-Historien. Første Deel

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Grundtvigs værker", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 555. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/text/gv-1833_518A_1-txt-shoot-idm30294.pdf (tilgået 20. juli 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

Dette er Alt, hvad Man hos *Livius* kan stave sig til om disse Ting, og da det stemmer godt nok med Brud-Stykkerne, vi har af *Polyb* og *Appian* **Polyb (Gesandtskabs-Brudstykker) XLVI. LXVIII. LXXVII. Livius XL. 5-16. 24 XLII. 2-5. 11-14. Appian IX. 9.*, lade vi det vel være Romernes egen Sag at forsvare "Spydstage-Retten," men maae dog glæde os ved at faae Ende paa det Makedoniske Uvæsen, og unde derfor gjerne *Paulus Æmilius* hans lette Seier og glimrende Triumph, især da de lette Seire ei veie stort paa Ærens Vægt, og en Triumph, Man maa true sig til, er noksom misundt. Dog, hvor ubetydelige Ting det "femtendags" Feldt-Tog og "Midaftens-Slaget" ved *Pydna* end var i dem selv, saa gjorde de dog ikke blot uhyre Opsigt i den 153de Olympiade, men kvalde et almindeligt Oprør i Fødselen, som kunde blevet meget farligt for den "offenlige Rolighed," der dog tjende Verden bedst. Det var nemlig, som "Politi-Mesteren" saait beklagede, paa Helsingen med "Romer-Dyden," altsaa med "Krigs-Tugten," og derfor vil den Fader og Søn, der triumpherede tilbunds over *Makedonien* og *Karthago*, altid blive mærkværdige, som de sidste friske Grene paa det "hellige Hyben-Træ." Ogsaa her støde vi paa "*Pythagoras*," thi fra ham udregnede *Æmilius* sin Herkomst i lige Linie, og han hørde i alt Fald til den "gamle Adel" og bar et Binavn, der havde været berømt længe før hans Fader triumpherede over *Illyrien* og faldt ved *Cannæ*, saa Ingen var nærmere til at krone det Romerske Stor-Værk, og der var ingen Tid at spille, thi han var en aldrende 56 Mand, nær ved at glemmes over alt det ny Morskab, da Seirene, *Perseus* vandt over Roms Legioner, lykkeligviis bragde ham i Erindring. Hans *Triumph*, hvormed ogsaa Det, Man har giemt paa af den *Liviske* Historie, slipper, maa da tildrage sig vor Opmærksomhed, og *Plutark* har sat os istand til at stoppe det store Hul, der allerede er i Romerens Beskrivelse deraf. Den varede tre samfulde Dage, thi første Dag saae Man ikke andet end en Række af 750 Vogne med *Billed-Støtter*, *Malerier* og andre Konst-Værker. Den anden Dag aabnedes Toget af en Mængde Rust-Vogne med alle Slags Vaaben: Brynier og Hjelme, Sværd og Skjolde, Spyd og Pile, tilsyneladende kastet imellem hinanden men dog omhyggelig ordnet og saa løselig sammenbundet, at Man ikke kunde høre Øren-Lyd for Rumlen, og derpaa fulgde over syvhundrede Boller med blanke *Sølv-Penge*, hver Bolle saa stor, at der var fire Karle om at bære den. Endelig, den tredie Dag, kom, efter Krigs-Musik, sex Snese staldforede Oxer med Offer-Krandse og forgyldte Horn, derpaa 77 Boller med *Guld-Penge*, den store Kiedel besat med Ædel-Stene, som *Æmilius* skiænkede til Templet og den Makedoniske Konges Guld-Taffel, saa hans Vogn med hans Rustning og Konge-Smykke, saa hans Børn: to Sønner og en Daatter, med deres Følge, og saa kom *Perseus* selv, i Sort fra Top til Taa, som et forstyrret Menneske. Først nu kom *Paulus Æmilius*, klædt i Purpur og Gylden-Stykke, hævende sig rank og stolt paa en prægtig Triumph-Vogn, med en Laurbær-Green i sin høire Haand, foran ham blev baaret firehundrede Guld-Kroner: Ære-Skiænke hvormed han var lykønsket fra alle Verdens Hjørner, og efter ham fulgde hele hans Krigs-Hær med Laurbær-Grene og Seiers-Sange**Livius XLV. 40. Plutarks Æmil.*